

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasad równego traktowania i dobrej administracji.

Po pierwsze, skarżący uważa, że Parlament naruszył w odniesieniu do niego zasadę równości w porównaniu z posłami znajdującymi się w sytuacjach, które jeśli nie identyczne, to są co najmniej porównywalne, a zatem w konsekwencji Parlament również naruszył zasadę dobrej administracji, która wiąże się z obowiązkiem starannego i bezstronnego zbadania przez instytucję właściwą wszystkich istotnych okoliczności sprawy.

Po drugie, skarżący uważa, że łańcuch poszlak pozwala stwierdzić oczywisty przypadek *fumus persecutionis* wobec niego.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa do obrony, ponieważ prawa skarżącego i zasada kontrydiktoryjności nie były w wystarczającym stopniu zapewnione podczas przesłuchania skarżącego przed Komisją Prawną. Skarżący twierdzi tym samym, że okoliczność, iż nie został poproszony o zabranie głosu na sesji plenarnej w sprawie uchylenia jego immunitetu jest nie tylko sprzeczna z ogólnymi zasadami prawa, ale także sprzeczna ze zdrowym rozsądkiem i większością zwyczajów parlamentarnych.

Skarga wniesiona w dniu 27 marca 2018 r. – QB / EBC

(Sprawa T-215/18)

(2018/C 211/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: QB (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;

oraz w konsekwencji,

— stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny za okres 2016 oraz decyzji z dnia 23 maja 2017 r., doręczonej w dniu 28 czerwca 2017 r., w sprawie nieprzyznania skarżącej awansu płacowego;

— w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji z września 2017 r. i decyzji dorozumianej, które odpowiednio oddalały odwołanie administracyjne i zażalenie skarżącej;

— zasądzenie od pozwanej zadośćuczynienia szacowanego *ex aequo et bono* na kwotę 15 000 EUR;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia przewodnika w sprawie oceny i postępowania *Annual Salary and Bonus Review* (ASBR), naruszenia zasady pewności prawa oraz naruszenia obowiązku staranności, których dopuściła się pozwana przyjmując sprawozdanie z oceny za okres 2016 (zwane dalej „spornym sprawozdaniem z oceny”). Skarżąca podnosi w szczególności następujące zarzuty:

— sporne sprawozdanie z oceny zostało sporządzone przez pracownika DG-H, a nie przez oceniających;

- decyzja w sprawie spornego sprawozdania z oceny zapadła, gdy postępowanie w sprawie oceny skarżącej zostało już ostatecznie zakończone;
 - okres oceny, którego dotyczy sporne sprawozdanie z oceny, jest zbyt krótki, by umożliwić ocenę roczną;
 - sporne sprawozdanie z oceny nie jest narzędziem wydajności pracy.
2. Zarzut drugi, dotyczący oczywistego błędu, którym obarczone jest sporne sprawozdanie z oceny, ponieważ, po pierwsze, ocena opierała się po części na zadaniu nieukończonym z powodu zwolnienia chorobowego, a po drugie, pozytywna ocena kierownika będącego stroną trzecią została opatrzona w nieprawidłowy sposób uwagami i umniejszona przez oceniających, którzy poza tym nie wzięli pod uwagę celów.
 3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że decyzja z dnia 23 maja 2017 r. w sprawie nieprzyznania skarżącej awansu płacowego (zwana dalej „decyzją ASBR”) oparta jest na niezgodnym z prawem sprawozdaniu z oceny.
 4. Zarzut czwarty, dotyczący tego, że decyzja ASBR została wydana przez organ, który nie miał do tego kompetencji, ponieważ została wydana przez osobę mianowaną tymczasowo na 6 miesięcy, która nie miała wymaganego statusu, by ją wydać.
 5. Zarzut piąty, dotyczący szeregu oczywistych błędów, którymi obarczona jest decyzja ASBR, ponieważ decyzja ta nie mogła wykazać underperformance w chwili jej wydania.
 6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia wytycznych ASBR i postępowania ASBR oraz naruszenia art. 41 karty, ponieważ decyzja ASBR była pozbawiona uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2018 r. – Pozza / Parlament

(Sprawa T-216/18)

(2018/C 211/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Geoffray Pozza (Waldbillig, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie zaprzestania wypłaty dodatku zagranicznego z dniem 1 maja 2017 r.;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 4 ust. 1 lit. a) załącznika VII do Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, polegającego na tym, że Parlament błędnie zinterpretował ten przepis poprzez wydanie decyzji w sprawie zaprzestania wypłacania stronie skarżącej dodatku zagranicznego.